

መጽሐፈ ኢዮኤልና የሎዶቅያ ሰባተኛ-ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 49 ዘጠኝ

Jeff Pippenger
2026-01-14

49 ዘጠኝ ቁጥር

ከማቴዎስ መጽሐፍ ውስጥ አምስተኛው የመሲሐዊ ትንቢት የተስፋ መቁረጥና የሞት መንገድ ምልክት ነው። እ.ኤ.አ. ጁላይ 18, 2020 ናሽቪል እንደሚጠፋ የተነገረው ሐሰተኛ ትንቢት ኤልያስንና ሙሴን ገደለ።

አምስተኛው የመሲሐዊ የመንገድ ምልክት የጁላይ 18, 2020 ተስፋ መቁረጥ ነው።

ከዚያም በነቢዩ በኤርምያስ የተነገረው ተፈጻሚ፣ እንዲህ ሲል፡- በራማ ድምፅ ተሰማ፣ ልቅሶና ለቅሶ፣ ታላቅም ሐዘን፣ ራሔል ስለ ልጆቿ እያለቀሰች፣ ስለሌሎችም ማጽናናትን አልወደደችም። ማቴዎስ 2፡17-18።

ትንቢት

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በራማ ድምፅ ተሰምቷል፤ ልቅሶና መራራ ዋይታ፤ ራሔል ስለ ልጆቿ እያለቀሰች ነበር፤ ልጆቿ ስለሌሎች ማጽናናትን አልወደደችም። ኤርምያስ 31፡15።

ሙሴና ኤልያስ በሰዶምና በግብፅ አደባባዮች ላይ ይገደላሉ። የብሉይ ኪዳን የመጨረሻው መግለጫ ኤልያስ የጌታ ታላቁና አስፈሪው ቀን ከመምጣቱ በፊት እንደሚመጣ ይጠቁማል። ያ አስፈሪ ቀን ሚካኤል በዳንኤል ምዕራፍ አሠራ ሁለት ሲነሣ ይጀምራል። እናም በራእይ ምዕራፍ ሀያ ሁለት፣ “ጻድቅ የሆነውና ዓመፀኛ የሆነው” ለዘላለም በዚያ ሁኔታ እንደሚኖሩ ያውጃል።

በዚያም ዘመን ሚካኤል፣ ለሕዝብህ ልጆች የሚቆም ታላቁ አለቃ፣ ይነሣል፤ ከሕዝብ መኖር ጀምሮ እስከዚያው ዘመን ድረስ እንደዚያ ያልነበረ የመከራ ጊዜም ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ የሚገኝ ሁሉ ከሕዝብህ ይድናል። ዳንኤል 12፡1።

ዓመፀኛው ወደፊትም ዓመፀኛ ይሁን፤ ርኩሱም ወደፊትም ርኩስ ይሁን፤ ጻድቁም ወደፊትም ጻድቅ ይሁን፤ ቅዱሱም ወደፊትም ቅዱስ ይሁን። ራእይ 22፡11።

ኤልያስ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት መገለጥ አለበት፤ በራእይ ምዕራፍ አሠራ አንድም የምሕረት ዘመን ሊዘጋ ከሚቀርበው ጊዜ ጥቂት በፊት ይገደላል እና ይነሣል። ይነሣልና የምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ መልእክቱን ያቀርባል፤ በዚያም ጊዜ ከዚያ በኋላ ሌላ ትንሣኤ ይኖራል፣ የጻድቃንና የኃጢአተኞች።

ከምድር ትቢያ ውስጥ ከተኙትም ብዙዎች ይነቃሉ፤ አንዳንዶች ወደ ዘላለማዊ ሕይወት፣ አንዳንዶችም ወደ እፍርትና ወደ ዘላለማዊ ንቀት። ዳንኤል 12፡2።

ያ ልዩ ትንሣኤ በክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት ይከተላል፤ በዚያም ጻድቃን ሙታን ይነሣሉ፣ ከዚያም ቅዱሳን የጠፉትን የሚፈርዱበት ሺህ ዓመት ይኖራል። በዚያ ሺህ ዓመት መጨረሻ ሌላ ትንሣኤ እና የክርስቶስ ሦስተኛ ምጽአት ይኖራል። የትንቢታዊ ትንሣኤዎች መስመር የጳጳሳዊውን አውሬ ትንሣኤ ያካትታል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ትንሣኤ የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል የተለየ ርዕሰ ጉዳይ ነው። በጁላይ 18፣ 2020 አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የላኦዲቅያ እንቅስቃሴ፣ ከ1844 በኋላ የጊዜ ተግባራዊ አተገባበሮችን የሚከለክለውን የክርስቶስ ትእዛዝ በመቃወም ራሱን ገደለ።

ከዚያም በራማ ድምፅ ተሰማ፤ ይህም ትዕቢትና ራስን ከፍ ማድረግ ማለት ነው። ራሔል ማለት መልካም ተጓዥ ስለሆነች፣ ሙሴና ኤልያስ የሉምና ከዚያም ይልቅ ሊጽፍ ስለማይችሉ በሐዘን ውስጥ ናት። መጽናፍት የላቸውም፤ መጽናፍትም መንፈስ ቅዱስ ነው። እርሱም በምድረ በዳ ያለው ድምፅ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር በጀመረ ጊዜ የሚላክ ነበር።

እነዚህ ነገሮች የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት በቅርብ ይከሰታሉ፤ እናም እንደ ራእይ መጽሐፍ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ይፈታል። ያ መፈታት ሙሴንና ኤልያስን ያስነሣል፤ እነርሱም ደግሞ ራሔል ናቸው፣ መልካሚቱ ተጓዥ፣ ስለ ልጆቿ ታላቅስና ታዝን የነበረች፣ ማጽናፍትም አልተቀበለችም። እነዚያ ልጆች ሲነሡ ልቅሶዋ ወደ ደስታ ይለወጣል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ጊዜው ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትም። ራእይ 22፡10።

ሙሴና ኤልያስ በሰዶምና በግብፅ ጎዳናዎች ላይ ሞተው ነበር፤ እናም ከክርስቶስ ጋር እንደ ሆነው ሁሉ፣ ስብሰባው በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ሲጀምር፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከግብፅ ይጠፋ ነበር።

ስድስተኛው መሲሐዊ የመንገድ ምልክት በ2023 ዓ.ም. ጁላይ ወር ከግብፅ መጠራት ነው።

የሄድድም ሞት እስከሚደርስ ድረስ በዚያ ነበረ፤ “ከግብፅ ልጄን ጠራሁ” ሲል ጌታ በነቢዩ የተናገረው እንዲፈጸም። ማቴዎስ 2፡15።

ትንቢት

እስራኤል ሕፃን ሳለ፣ ያን ጊዜ ወደድሁት፤ ልጄንም ከግብፅ ጠራሁት። ሆሴዕ 11፡1

በግብፅ ጎዳና ላይ ሙታን ሆነው ሳሉ፣ ከምድረ በዳ የሚጠራ ሰማያዊ ድምፅ የሕዝቅኤልን የደረቁ አጥንቶች ሸለቆ ወደ ሕይወት ይጠራል። ያ ድምፅ በ2023 ዓ.ም. በሐምሌ ወር መሰማት ጀመረ።

ከሦስት ቀንና ከእኩሌታውም በኋላ ከእግዚአብሔር የሚመጣ የሕይወት መንፈስ በእነርሱ ውስጥ ገባ፣ በእግራቸውም ቆሙ፤ ያዩአቸውም ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ወደቀባቸው። ከሰማይም፡- ወደዚህ ውጤት የሚል ታላቅ ድምፅ ሰሙ። በደመናም ወደ ሰማይ ወጡ፤ ጠላቶቻቸውም አዩአቸው። ራእይ 11፡11-12።

እግዚአብሔር ልጄን ከግብፅ ጠራ፤ እንዲሁም ሙሴን ከግብፅ ጠራው፤ ምክንያቱም ሙሴ እንደ አልፋ እና ኢየሱስ እንደ አሜጋ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ልምምድ ይወክላሉና፤ እነርሱም የሙሴንና የበጉን መዝሙር ይዘምራሉ። ያ መዝሙር ከግብፅ የመውጣትን ጥሪ ያካትታል። በሕዝቅኤል ውስጥ ሁለት ደረጃዎች ተመልክተው አሉ፤ እነርሱም በአዳም ፍጥረት ውስጥ በነበሩት ሁለት ደረጃዎች አስቀድመው ተገልጠው ነበር። መጀመሪያ ሰውነቱ ይሠራል፤ ከዚያም የሕይወት እስትንፋስ ወደ ሰውነቱ ይነፋበታል እና ከዚያ በኋላ ሕያው ይሆናል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ የመጀመሪያው ደረጃ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ተገደሉት መግባቱ ነው፤ ከዚያም በእግራቸው ላይ ቆሙ። በሚቆሙ ጊዜ የእግዚአብሔር ሠራዊት ይሆናሉ። በምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ መንፈሱን የሚያስተላልፈው ነገር በሕዝቅኤል የመጀመሪያ ትንቢት ተመስሎ ተወክሏል። በምድረ በዳ የሚጮኸው ድምፅ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተባበረ ትንቢታዊ መልእክት ነው።

መጽሐፈ ማቴዎስ በዘፍጥረት ውስጥ ላሉት አሥራ ሁለት ምዕራፎች አሜጋ የሚሆኑትን አሥራ ሁለት ምዕራፎች ይዟል፤ እነዚህም ከመቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ያለውን ኪዳን የሚወክሉ ሁለት ምስክሮችን ያቀርባሉ። እነዚያ ወንዶችና ሴቶች ከሰብአዊነታቸው ጋር በተዋሐደ መለኮታዊነት ግንኙነት ለዘላለም ታትመዋል። እነርሱም ለአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ምልክት ይሆናሉ።

“የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ዓለሙን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም ማሳመን ነው። ዓለም ሊሰጠው የሚችለው ማስጠንቀቂያ እውነትን የሚያምኑት በእውነት የተቀደሱ ሆነው፣ በከፍተኛና በቅዱስ መርሆዎች ሲመላለሱ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚጠብቁትና እነርሱን በእግራቸው ሥር በሚረግጡት መካከል ያለውን የመለያ መስመር በከፍ ባለና በተከበረ ሁኔታ ሲያሳዩ ብቻ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ቅድስና የእግዚአብሔር ማኅተም ያላቸውንና የሐሰት የዕረፍት ቀን የሚጠብቁትን መለያየት ግልጽ ታደርጋለች። ፈተናው ሲመጣ፣ የአውሬው ምልክት ምን እንደ ሆነ በግልጽ ይታያል። እርሱም እሁድን መጠበቅ ነው። እውነቱን ከሰሙ በኋላ ይህን ቀን እንደ ቅዱስ ማክበርን የሚቀጥሉ ሰዎች፣ ዘመናትንና ሕግን ለመለወጥ ያሰበው የኃጢአት ሰው ፊርማ ይሸከማሉ።” Bible Training School, December 1, 1903.

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ወደ ሰማይ ሲጠሩ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ ሰንደቅ ዓላማ፣ መጀመሪያ የተገደሉበት ቦታ ከሆነችው ግብፅ ይጠራሉ። ከምድረ በዳ የሚመጣ ድምፅ ከግብፅ ይጠራቸዋል፤ ይህም ለአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ምልክት ይሆኑ ዘንድ ነው። በ2024 የሚሆነው ትንሣኤአቸውም እንደ ልደት ደግሞ ይወከላል፤ ወይም የተለየው ምሳሌያዊ ማብራሪያ በማንኛው መሠረት እንደሚለይ መነቃቃት እንደሆነም ይታያል። በልደት አንፃር፣ የአሥራን ደናግል ምሳሌ የሚፈጽሙ እነርሱ ናቸው፤ በዚህም አተያይ ልደታቸው ድንግል ልደት ነው፤ እነርሱም ምልክቱ ናቸው።

ሰባተኛው መሲሐዊ የመንገድ ምልክት 2024 ነው።

ይህም ሁሉ በነቢዩ አማካይነት ከጌታ የተነገረው፣ “እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፣ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል” የሚለው እንዲፈጸም ሆነ፤ ትርጓሜውም፣ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር” ማለት ነው። ማቴዎስ 1፡22፣ 23።

ትንቢት

ስለዚህ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል፤ እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፣ ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች። ኢሳይያስ 7፡14።

በሙሴና በክርስቶስ ታሪክ ምልክቶች እንደነበሩ ሁሉ፣ በሚለራውያን ታሪክም እንዲሁ ነበሩ። በመጨረሻዎቹ ቀናት የሎዶቅያ ኢድሼንቴዝም ምልክትን ይፈልጋል፤ ለእነርሱም ያለው ብቸኛ ምልክት የዮናስ ምልክት ነው። በ2024 ለሚነሡትም ደግሞ አንድ ምልክት አለ። ምልክታቸውም የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ነው።

ይህም ለአንተ ምልክት ይሆንልሃል፤ በዚህ ዓመት ከራሱ የበቀለውን ትበላላችሁ፣ በሁለተኛውም ዓመት ከዚያው የበቀለውን፤ በሦስተኛው ዓመት ግን ዘሩ፣ አጭዳም፣ የወይን ቦታም ትከሉ፣ ፍሬያቸውንም ብሉ። ከይሁዳም ቤት ያመለጠው ቅሬታ እንደ ገና ወደ ታች ሥር ይሰድዳል፣ ወደ ላይም ፍሬ ያፈራል። ከኢየሩሳሌም ቅሬታ ይወጣልና፣ ከጽዮንም ተራራ ያመለጡ ይወጣሉ፤ ይህንም የሠራዊት ጌታ ቅንዓት ታደርገዋለች። 2 ነገሥት 19፡29-31።

በሰባተኛውም ዓመት፣ “እነሆ፣ አንዘራም፣ ምርታችንንም አንሰበስብምና ምን እንበላለን?” ብትሉ፣ በስድስተኛው ዓመት በላያችሁ በረከቴን አዛላሁ፣ እርስዎም ለሦስት ዓመት የሚበቃ ፍሬ ታፈራለች። በስምንተኛውም ዓመት ትዘራላችሁ፣ እስከ ዘጠነኛውም ዓመት ድረስ ከአሮጌው ፍሬ ትበላላችሁ፤ አዲሱ ፍሬዎ እስኪገባ ድረስ ከአሮጌው ክምችት ትበላላችሁ። ዘሌዋውያን 25፡20-22።

የሚያመልጡት ደግሞ እንደ እስራኤል ተጣሉት የሆኑ ተወካዮች ተገልጠዋል፤ እነርሱም በሚጠሉአቸው ወንድሞቻቸው ተጣሉ። ወንድሞቻቸው አወጧቸው፣ ምክንያቱም በሙሴ “ሰባት ጊዜ” የተመለከተውን የሰንበት እውነት ሊከራከሩት ስላልቻሉ ነበር።

ጌታ ኢየሩሳሌምን ይሠራል፤ የእስራኤልንም ተበትነው የነበሩትን ያሰበስባል። መዝሙር 147፡2።

ጌታ ቅሬታውን በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ጀመረ ሲሰበስብ፣ ይህም ቅሬታ “የእስራኤል ተጣሎት” ናቸው። በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ እርሱ ተጣሎቱን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘረጋ። በ1849 ዓ.ም. ደግሞ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘረጋ፤ ይህም በ1856 ዓ.ም. የሙሴ ሰባት ጊዜ የአሜጋ ብርሃን ከመገለጡ አስቀድሞ ነበር። የአልፋ ብርሃን በሚለር የመጀመሪያ ትንቢታዊ ግኝት—የሙሴ ሰባት ጊዜ—ተወክሎ ነበር።

በዚያም ቀን ለሕዝቦች ዓላማ ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም እርሱን ይፈልጉታል፤ ማረፊያውም ክቡር ይሆናል። በዚያም ቀን ደግሞ ጌታ ከአሦር፣ ከግብፅ፣ ከጳጳሮች፣ ከኩሽ፣ ከኤላም፣ ከሺናር፣ ከሐማት እና ከባሕር ደሴቶች የቀሩትን የሕዝቡን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ያዘረጋል። ለአሕዛብም ዓላማ ያቆማል። የእስራኤልንም የተጣሎት ያሰበስባል፤ የይሁዳንም የተበተኑት ከምድር አራቱ ማዕዘን ይሰበስባል። ኢሳይያስ 11፡10-12።

የተጣሎት እንደ ምልክቱ በከፍ ሲደረጉ፣ ያን ጊዜ የአሥራ አንደኛውን ሰዓት ሠራተኞች ይሰበስባሉ፤ እነርሱም “ማየት ብቻ በማድረግ ሊጠነቀቁ የሚችሉ” ሲሆን፣ “የእግዚአብሔር ማኅተም ያላቸው እና ሐሰተኛ የዕረፍት ቀንን የሚጠብቁ መካከል ያለውን ልዩነት” በማየት ብቻ ይጠነቀቃሉ። ለአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ምልክቱ የተጣሎት ናቸው፤ የተጣሎትም ምልክት፣ “በዚህ ዓመት ከራሱ የሚበቅለውን ብሉ፣ በሁለተኛውም ዓመት ከዚያው የሚወጣውን፣ በሦስተኛው ዓመት ግን ዝሩ፣ እጨዳም፣ ወይንም ተክሉ፣ ፍሬውንም ብሉ” የሚለውን ምስጢር ነው።

የዚህ ክፍል ምሥጢር ይህ ነው፤ እርሱ የዘሌዋውያን ሃያ አምስትና ሃያ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ይወክላል። የምድሪቱ የሰንበት ዕረፍት የቃል ኪዳን አካል ሲሆን፣ ለተስፋ የተሰጠቸውን ምድር የሰባተኛውን ዓመት ዕረፍት መጠበቅ ወይም መቃወም ከሚያመጣው በረከት ወይም እርግጥን ሁለቱንም የሚለይ ነው። የሙቶ አርባ አራት ሺህ ምልክት በምድሪቱ የሰባተኛው ዓመት ሰንበት የሚወከለው የቃል ኪዳን ሦስት ዕጥፍ ተስፋ አካል ነው። የ“ሰባት ዘመናት” መሠረታዊ እውነት አዲስ ልብና አዲስ አእምሮ፣ እንዲሁም አዲስ ሥጋና ለመኖር ምድር የሚሰጥ ተስፋ ከያዘው የቃል ኪዳን ሦስት ክፍሎች አንዱን ይለያል።

ሰባተኛው ቀን ሰንበት በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለው ምልክት ነው፤ ነገር ግን ያ ሰባተኛው ቀን ሰንበት ለጥንታዊት እስራኤል የተሰጠውን የቃል ኪዳን ኃላፊነትም ይወክላል። እነርሱ የአስርቱ ትእዛዛት ጠባቂዎችና አደራ ተቀባዮች እንዲሆኑ ተጠርተው ነበር። እህት ዋይት በግልጽ ሁኔታ እንደምትናገረው፣ ዘመናዊት እስራኤል በ1844 ከጥንታዊት እስራኤል ጋር በመስማማት የተደረገችው የአስርቱ ትእዛዛት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃልም አደራ ተቀባይ እንድትሆን መሆኑን ነው።

“እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያኑን፣ የጥንቱን እስራኤል እንደጠራው ሁሉ፣ በምድር ላይ እንደ ብርሃን እንድትቆም ጠርቶአታል። በእውነት ኃይል መለያ መቁረጫ፣ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ እና በሦስተኛው መልእክቶች፣ ከአብያተ ክርስቲያናትና ከዓለም ላይቶአቸው ወደ ራሱ የተቀደሰ ቅርብ አምጥቶአቸዋል። የሕጉ አደራ ተቀባዮች አድርጎአቸዋል። ለዚህም ዘመን የሚመለከቱትን ታላላቅ የትንቢት እውነቶች ለእነርሱ አደራ ሰጥቶአቸዋል። ለጥንቱ እስራኤል እንደ ተሰጡት የተቀደሱ ንግግሮች ሁሉ፣ እነዚህ ደግሞ ለዓለም ሊነገሩ የሚገባ የተቀደሰ አደራ ናቸው። የራእይ 14 ሦስቱ መላእክት፣ የእግዚአብሔርን መልእክቶች ብርሃን የሚቀበሉ እና በምድር ርዝመትና ስፋት ሁሉ ማስጠንቀቂያውን እንዲያሰሙ እንደ ወኪሎቹ ወደ ፊት የሚወጡ ሕዝቦችን ይወክላሉ።” ቴስቲሞኒያት፣ ቅጽ 5፣ 455።

አሥሩ ትእዛዛት በሰባተኛው ቀን ሰንበት ምልክት ይወከላሉ፣ የትንቢትም ሕጎች በሰባተኛው ዓመት ሰንበት ይወከላሉ። ሎዶቅያዊ የሰባተኛ ቀን አድጌንቲዝም ከእምነታቸው ሲሸሹ ፀሐይንም ማምለክ ሲጀምሩ እጅግ ያፍራሉ፤ ነገር ግን መጀመሪያ የካዱት የሰንበት ትእዛዝ የሙሴ “ሰባት ዘመን” ነው።

የተስፋይቱን ምድር ለማሸነፍ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሰባተኛውን የሳምንት ሰንበት ብቻ ሳይሆን የሰባት ዓመቱንም ሰንበት መረዳትና መጠበቅ ይገባቸዋል። ላኦዴቅያዊ አድቪንቲዥም ይህን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ሊያስተባብል አይችልም፤ ምንም እንኳን በሐሰት ቢሸፍኑትም። ይህ ወደ ሰንደቅ የሚሆኑትን ለማስወጣት የሚመራቸው ጥላቻቸው ሥር ነው።

“ከአባቴ ቤተሰብ አብዛኞቹ በምጽአቱ ሙሉ አማኞች ነበሩ፤ ለዚህም ክቡር ትምህርት ምስክርነት ስለ ሰጠን ሰባታችን በአንድ ጊዜ ከመቶዲስት ቤተ ክርስቲያን ተወግደን ነበር። በዚያን ጊዜ የነቢዩ ቃላት እጅግ ውድ ነበሩልን፤ ‘ስለ ስሜ ሲሉ የጠሉአችሁ፣ ያሳደዱአችሁም፣ ያወጡአችሁም ወንድሞቻችሁ፡- እግዚአብሔር ይክበር አሉ፤ እርሱ ግን ለደስታችሁ ይገለጣል፣ እነርሱም ያፍራሉ።’ ኢሳይያስ 66:5።”

“ከዚህ ጊዜ ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. ዲሴምበር ድረስ፣ የእኔ ደስታዎች፣ ፈተናዎች፣ እና ተስፋ መቁረጦች በዙሪያዬ ካሉት ከወዳጆቼ አድቪንቲስት ወንድሞችና እህቶች ጋር ተመሳሳይ ነበሩ። በዚያን ጊዜ ከእኛ አድቪንቲስት እህቶች አንዲቱን ጎበኘሁ፤ በጠዋትም በቤተሰቡ መሠዊያ ዙሪያ ተነበርክንን ጸለይን። ይህ ስሜት የሚያነሳሳ አጋጣሚ አልነበረም፤ በዚያም የተገኘን እኛ አምስት ሰዎች ብቻ ነበርን። ሁላችንም ሴቶች ነበርን። እየጸለይሁ ሳለሁ፣ ከዚያ በፊት ፈጽሞ እንዳልሰማሁት ሁኔታ የእግዚአብሔር ኃይል በላይ መጣ። በእግዚአብሔር ክብር ራእይ ተሸፈንሁ፤ ከምድርም ከፍ ከፍ እያልሁ ወደ ላይ እንደምነሣ ታየኝ፤ ከዚህም በታች እንደተረከው ስለ አድቪንቲ ሕዝብ ወደ ቅድስት ከተማ ያደረጉት ጉዞ አንዳንድ ነገር ተገለጠልኝ።” Early Writings, 13.

የኤሊን ዋይት የመጀመሪያዋ ራእይ የተሰጣት፣ አምስት ሴቶች (አምስቱን ጥበበኛ ደናግል የሚወክሉ) ከእነርሱን የጠሉ ወንድሞቻቸው ዘንድ ተጣሉ በኋላ ተሰብስበው ሳሉ ነበር። ስለ ሁለተኛው ምጽአት ትምህርት ጠልተዋቸው ነበር፤ በዚህም የዘመኑን መጨረሻ ተጣሉትን ሰዎች ይመስሉ ነበር።

“እኔ በስም ብቻ ያሉት ቤተ ክርስቲያን አባላትና በስም ብቻ ያሉት አድቪንቲስቶች፣ እንደ ይሁዳ፣ በእኛ ላይ እንዲነሱ ተጽእኖአቸውን ለማግኘት ለካቶሊኮች እንደሚሰጡን አየሁ። በዚያን ጊዜ ቅዱሳን ለካቶሊኮች ብዙ ያልታወቁ፣ ጥላ ውስጥ ያሉ ሕዝብ ይሆናሉ፤ ነገር ግን እምነታችንንና ልማዶቻችንን የሚያውቁ ቤተ ክርስቲያናትና በስም ብቻ ያሉ አድቪንቲስቶች (ሰንበትን ስለምንጠብቅ ይጠሉን ነበርና፣ እርሱንም ሊከራከሩት አልቻሉምና) ቅዱሳንን አሳልፈው ይሰጣሉ፣ እናም የሕዝቡን ሥርዓቶች የማያከብሩ እንደሆኑ ለካቶሊኮች ያሳውቋቸዋል፤ ይህም ማለት፣ ሰንበትን እንደሚጠብቁ እሑድንም እንደሚናቁ ማለት ነው።”

“ከዚያም ካቶሊኮች ፕሮቴስታንቶችን ወደ ፊት እንዲሄዱ ያነሣሉ፣ እናም ሰባተኛውን ቀን ፋንታ የሳምንቱን የመጀመሪያ ቀን የማያከብሩ ሁሉ እንዲገደሉ ትእዛዝ ያወጣሉ። እና ቁጥራቸው ብዙ የሆኑት ካቶሊኮች ከፕሮቴስታንቶች ጎን ይቆማሉ። ካቶሊኮች ኃይላቸውን ለአውሬው ምስል ይሰጣሉ። ፕሮቴስታንቶችም እናታቸው ከእነርሱ በፊት ቅዱሳንን ለማጥፋት እንደሠራች እንዲሁ ይሠራሉ። ነገር ግን ትእዛዛቸው ፍሬ ከማፍራቱ በፊት ቅዱሳን በእግዚአብሔር ድምፅ ይድናሉ።” Spalding and Magan, 1, 2.

“በስም ብቻ” የሆኑ “አድቪንቲስቶች እንደ ይሁዳ ወደ ካቶሊኮች ያሳልፉን ነበር።” ይህን ያደረጉትም “በሰንበት ምክንያት” ከተጣሉት “ስለ ጠሉአቸው” ነው። በስም ብቻ የሆኑ አድቪንቲስቶች የሰባተኛውን ቀን ሰንበት እንደሚጠብቁ ይናገራሉ፤ ስለዚህ እዚህ የተጠቀሰው ሰንበት ይህ ሊሆን አይችልም። ከተጣሉትን ይጠላሉ፣ ምክንያቱም በዊልያም ሚሊር ሰውነት የታየው የኤልያስ የአልፋ መረዳት የነበረውን፣ የሙሴ ሰባቱን ዘመናት መሠረታዊ እውነት መቃወም እንደማይችሉ ያውቃሉ።

“እግዚአብሔር አዲስ መልእክት አይሰጠንም። በ1843 እና በ1844 ከሌሎች ቤተ ክርስቲያናት ያወጣንን መልእክት እኛ ማወጅ አለብን።” Review and Herald, January 19, 1905.

“ከ1840-1844 ጀምሮ የተሰጡ መልእክቶች ሁሉ አሁን በኃይል እንዲቀርቡ ያስፈልጋል። ምክንያቱም መንገዳቸውን ያጡ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹም ወደ ሁሉም አብያተ ክርስቲያናት መድረስ አለባቸው።” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“በ1841፣ ‘42፣ ‘43፣ እና ‘44 የተቀበልናቸው እውነቶች አሁን ሊጠኑና ሊታወቁ ይገባል።” Manuscript Releases, ቅጽ 15, 371.

“ማስጠንቀቂያው ደርሶአል፤ ከ1842፣ 1843 እና 1844 መልእክቱ ከመጣ ጀምሮ እየገነባንበት ያለነውን የእምነት መሠረት የሚያናውጥ ምንም ነገር እንዲገባ መፍቀድ የለበትም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፣ ከዚያም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን በታማኝነት እየጠበቅሁ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን በቅን ጸሎት ጌታን ስንፈልግ ብርሃንን ስንሻ በዚያ ላይ እግሮቻችን ከተቀመጡበት መድረክ እግሮቻችንን ለማንሳት አንወድም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን እንድተው ታስባላችሁ? እርሱ እንደ ዘላለማዊው አለት መሆን አለበት። ከተሰጠኝም ጀምሮ ሁልጊዜ እየመራኝ ነበር።” Review and Herald, April 14, 1903.

ይሁዳ ከሰዱቃውያንና ከፈረሳውያን የተዋቀረው ሳንሄድሪን ምልክት አይደለም፤ ይሁዳ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነበር። እርሱ ክርስቶስ በጴንጤቆስጤ ሊያገባት የነበረው የቃል ኪዳን ሙሽራ አካል አንዱ ነበር። በተጣሉት ላይ የሚፈጸመው ክህደት ከይሁዳ፣ ከሎዶቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ይመጣል። እነርሱም በብዙ ምልክቶች ይወከላሉ፤ ለምሳሌም በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት የቃል ኪዳን መልእክተኛ የሚጥላቸው ሌዋውያን። በዚያ የማጥራት ሥራ ሌዋውያኑ ይለያሉ፤ ታማኝ ይሁኑ ወይም ያልታመኑ፣ ቁጥራቸው 25 ነው። ሌዋውያኑ እንደ ቀድሞው ዘመን መሥዋዕት ሆነው ከፍ ከመደረጋቸው በፊት አስቀድሞ ይነጻሉ።

ብርን እንደሚያጠራና እንደሚያነጻ ሰው ተቀምጦ ይኖራል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል። እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፤ እነርሱም በጽድቅ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ። ከዚያም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መሥዋዕት እንደ ቀድሞ ዘመንና እንደ አስቀድሞ ዓመታት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፡3፣ 4።

ሌዋውያኑ መሥዋዕቱ ናቸው፤ ምክንያቱም ታላቁ መሥዋዕት የሆነውን የክርስቶስን ባሕርይ ፍጹም በሆነ ሁኔታ ያንጸባርቃሉና። እነዚያ ሃያ አምስቱ ሌዋውያን እንደ መሥዋዕት ከፍ ሲደረጉ፣ ሐሰተኛዎቹ ሃያ አምስት ሌዋውያን በሕዝቅኤል 8 ውስጥ ለፀሐይ እየሰገዱ ነው።

ይሁዳ ክፉ ሌዋዊን ብቻ አይወክልም፤ ነገር ግን በይሁዳ ሠላሳ ብር እንደተመለከተው ሠላሳ ዓመታት የተዘጋጀ ክፉ ካህን ደግሞ ነው።

ከዚያም የሰጠው ይሁዳ እርሱ እንደ ተፈረደበት ባየ ጊዜ ተጸጸተ፣ ሠላሳውንም ብር ለዋና ካህናትና ለሽማግሌዎች መልሶ አመጣ፣ እያለ፡- “ንጹሕ ደም አሳልፌ በመስጠቴ ኃጢአት ሠርቻለሁ።” እነርሱም፡- “ያ ለእኛ ምንድር ነው? አንተ ራስህ ተመልከት።” አሉት። እርሱም ብሩን በቤተ መቅደሱ ውስጥ ጥሎ ወጣ፣ ሄዶም ራሱን ሰቀለ። ማቴዎስ 27፡3-5።

ይሁዳ ወደ ውጭ የጣላቸው ሠላሳ የብር ቁራጮች፣ በሚልክያስ ሦስት ውስጥ የተጠቀሰው የቃል ኪዳን መልእክተኛ ድፍድፍን (ሐሰተኛውን ብር) ወደ ውጭ መጣሉን (ማንጻቱን) ይወክላል። ያ ክፉ ክህነት በቆሬ፣ ዳታንና አቤሮን ዓመፅ እንዲሁም በ1888 ዓመፀኞች ተወክሎ ነበር። ክፉው ክህነት የተባበሩት አሜሪካ፣ የምድር አውሬው፣ አፍን በሚከፍትበት ጊዜ ይዋጣል። ከዚያም እሳት ተከታዮቻቸውን ያጠፋቸዋል፤ ይህም በእሁድ ሕግ የሚጀምረው የኋለኛው ዝናብ ሙሉ መፍሰስ ጊዜ ነው።

በክርስቶስ ዘመን የነበረው የድንግል ልደት እንደ ምልክት ፣ በኋለኛው ዘመን ያሉትን ጥበበኛ ድንግሎች ምልክት ይወክላል። በዚያ ዘመን ሳንሄድሪን ማለትም ሎዶቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ምልክት ትፈልጋለች፤ ነገር ግን ለሎዶቅያ የተሰጠውን ብቸኛ ምልክት ማየት አትችልም። ለታላቁ ሕዝብ ብዛት ማለትም ለአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞች ያለው ምልክት፣ በእሑድ ሕግ ፈተና ዘመን ወንዶችና ሴቶች የሰባተኛውን ቀን ሰንበት ሲጠብቁ ማየት ነው። የቅሬታው ሕዝብ ከቀድሞው ኪዳን ሕዝብ ጋር ባላቸው ክርክር ያለው ምልክት የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ነው፤ ይህም በሐባቁቅ ሁለቱም ቅዱሳን ጽላቶች ማዕከላዊ ምሰሶ እንደሆነ ተለይቶ የታወቀውን የአድቪንቲዝም መሠረቶች ይወክላል። ለሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም የተሰጠው ምልክት የዮናስ ምልክት ነው፤ ይህም በክርስቶስና በጴጥሮስ መካከል ባለው ውይይት ውስጥ የተነገረ ነው።

ኢየሱስም ወደ ቄሳርያ ፊልጶስ ድንበር በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፤ እኔ የሰው ልጅ ስሆን ሰዎች ማን ነኝ ይላሉ? እነርሱም አሉ፤ አንዳንዶች ዮሐንስ መጥምቁ ነህ ይላሉ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎች ደግሞ ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነህ ይላሉ። እርሱም፤ እናንተስ እኔን ማን ነኝ ትላላችሁ? አላቸው።

እና ስምዖን ጴጥሮስ መልሶ እንዲህ አለ፤ አንተ ክርስቶስ ነህ፣ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፤ ስምዖን ባርዮና፣ ብፁዕ ነህ፤ ይህን ለአንተ የገለጠው ሥጋና ደም አይደለምና፣ ነገር ግን በሰማያት ያለው አባቴ ነው። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፣ በዚህችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። የሰማያትንም መንግሥት ቁልፎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም የምታሰረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል። በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።

ከዚያም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ለማንም እንዳይናገሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። ማቴዎስ 16፡13-20።

ለሰንሄድሪን የተሰጠው ምልክት፣ ስለዚህም ለአድቪንቲዝም የተሰጠው ምልክት፣ የዮናስ ምልክት ነው። ስምዖን ባርዮና ወደዚህ ክፍል እንደ ቃል ኪዳን ሰው ምልክት ይገባል፤ ምክንያቱም ስሙ ሊለወጥ ነው። የአብራም ስም በቃል ኪዳን ጊዜ ተለወጠ። የሳውል ስም ወደ ጳውሎስ ተለወጠ። የያዕቆብ ስም ወደ እስራኤል ተለወጠ። እነዚህ ሦስት ምስክሮች የሚያረጋግጡት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ባህሪዎች ስም በሚለወጡበት ጊዜ ቃል ኪዳን ሰውን እንደሚወክል፣ ስለዚህም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑትን የመጨረሻውን የቃል ኪዳን ሕዝብ እንደሚያመለክት ነው። እነዚህ ሦስት ምስክሮች ደግሞ የቃል ኪዳን ሰው ስም የሚለወጡበት ሰው ጋር የተያያዘውን ትንቢታዊ ምልክታዊነት እንደሚወክል ያረጋግጣሉ። ሳውል ማለት “የተመረጠ” ማለት ነው፤ ምክንያቱም ወንጌልን ወደ አሕዛብ ለመሸከም ተመርጦ ነበር። ስሙ ወደ ጳውሎስ ተለወጠ፣ ይህም “ትንሽ” ማለት ነው፤ ምክንያቱም በራሱ ዓይን ከሐዋርያት ሁሉ ታናሹ ነበር፣ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን አሳድሶ ነበርና። ተተኪው ያዕቆብ፣ እስራኤል እንደሚለው በስምም በልምድም ወደ አሸናፊነት ተለወጠ። የጴጥሮስ ስም ስምዖን ነበር፣ ትርጉሙም የሚሰማ ሰው ማለት ነው፤ ባርዮናም የዮናስ ልጅ ማለት ነው።

ጴጥሮስ የዮናስ የመጨረሻውን ትውልድ ይወክላል፣ ምክንያቱም እርሱ የዮናስ ልጅ ነበርና። ዮናስ ማለት “ርግብ” ማለት ነው። ስምዖንም የርግብን መልእክት የሰማ ነው፤ ስምዖን ባርዮናም እርሱ ሲጠመቅ እና ኢየሱስ ክርስቶስ ሆኖ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል በወረደበት ጊዜ የኢየሱስን ቅባት መልእክት ሰምቶ ነበር። የዮናስ መልእክት በጥምቀቱ ጊዜ ኢየሱስ በኃይል መቀባቱን የሚወክል የርግብ መልእክት ነበር። የዮናስ መልእክት ዮናስ ሰስት ቀን በዓሣ ነባሪ ሆኖ ውስጥ እንደ ነበረ በዚያ ምሳሌ ተወክሎ ነበር። እነዚያ ሦስት ቀናት ከፋሲካ እስከ የበኩራት በዓል ድረስ ያሉት ሦስት ቀናት ናቸው። እነዚህም በክርስቶስ ጥምቀት እና በዮናስ በዓሣ ነባሪው ሆኖ ውስጥ በቆየበት ዘመን ምሳሌ ተሰጥተዋል።

የዮናስ ምልክት በጥምቀቱ ጊዜ የክርስቶስ መቀባት ምልክት ነው፤ ይህም በ9/11 የራጅም ምዕራፍ አሥራ ስምንት መልአክ መውረድን ይመስላል። 9/11 በዮናስ ሦስት ቀኖች የተወከለ የሦስት ደረጃ ፈተና ሂደት ጀመረ። እነዚያ ሦስት ደረጃዎች በሚለራውያን ታሪክም ተስዕለው ታይተዋል። ነሐሴ 11, 1840 የመጀመሪያው መልአክ ፈተናን አመለከተ፤ ሚያዝያ 19, 1844 የሁለተኛውን መልአክ ፈተና፤ እና ጥቅምት 22, 1844 ሦስተኛውን ፈተና አመለከተ። እነዚያ ሦስት ደረጃዎች 9/11ን፣ July 18, 2020ን እና የእሑድ ሕግን ይወክላሉ።

በእሑድ ሕግ ጊዜ፣ ዮናስ ከዓሣው አፍ ውስጥ ተተፍቶ ይወጣል፤ ይህም ክርስቶስ ሎዶቅያን ከአፍ የሚተፋበት ቦታ ነው፤ ደግሞም በዚያው በሌላም አህያ አፍን ከፍታ የምትናገርበት ቦታ ነው፤ እንዲሁም የዮሐንስ መጥምቁ አባት ዘካርያስ የሚናገርበት ቦታ ነው፤ ደግሞም ይናይት ድስት ስንደ ዘንዶ የሚናገርበት ቦታ ነው። ከዚያም ዮናስ በ2024 ከሙሴና ከኤልያስ ጋር እንደ ተነሡት ሰዎች ምልክት ሆኖ ለዓለም የመጨረሻውን ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። እነዚያ ነፍሳት በሰዶምና በግብጽ ጎዳናዎች ላይ ሞቱ። ከዚያም በኋላ እንደ ሕዝቅኤል ብርቱ ሠራዊት ይነሣሉ። በትንሣኤያቸውም ጊዜ የዮናስ ምልክት ይሆናሉ። ምክንያቱም እርሱ ሞተው እንደገና ተነሥተው ለነገሩ የመጨረሻውን መልእክት የሚሰጡትን ይወክላሉ። ዮናስ በዓሣ ሆኖ ውስጥ፣ ዳንኤል በአንበሳ ጉድጓድ ውስጥ፣ ዮሐንስም በሚፈለ ዘይት ድስት ውስጥ፣ ምሳሌያዊ ሞትንና ትንሣኤን የተለማመዱትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላሉ። በ9/11 የነበረው ቅባት እስከ ሕዝቅኤል ብርቱ ሠራዊት ትንሣኤ ድረስ፣ ክርስቶስ ወደ ትንሣኤው ያመራውን ጥምቀት ይወክላል።

ፈረሳውያንም ከሰዶቃውያን ጋር መጥተው እየፈተኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት። እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ ማታ በሚሆን ጊዜ፣ “ሰማይ ቀይ ነውና አየሩ ይጠራል” ትላላችሁ፤ በጥቀትም፣ “ሰማይ ቀይ ነውና ጭጋጋማም ሆኗልና ዛሬ አየሩ ይበላሻል” ትላላችሁ። እናንተ ግብዝቶች፣ የሰማይን ፊት መለየት ትችላላችሁ፤ የዘመኑን ምልክቶች ግን መለየት አትችሉምን? ክፍሩ አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይሻል፤ ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በቀር ግን ምንም ምልክት አይሰጠውም። ተዋቸውም ሄደ። ማቴዎስ 16፡1-4።

የአልዓዛር ትንሣኤ ከሁሉ የላቀው ተአምር ነበር።

“ወደ አልአዛር መምጣቱን በማዘግየቱ፣ ክርስቶስ እርሱን ያልተቀበሉትን ሰዎች በሚመለከት የምሕረት ዓላማ ነበረው። በሞት የተነሣውን አልአዛርን በማስነሣት፣ ለግትርና ለማያምኑ ሕዝቡ እርሱ በእውነት ‘ትንሣኤና ሕይወት’ መሆኑን ሌላ ማስረጃ እንዲሰጥ ዘንድ ቆየ። ከእስራኤል ቤት የሆኑትን ድሆችና የተቅበዘበዙ በጎች ሕዝቡን ተስፋ ሁሉ እስኪተው ድረስ ለመተው አልፈለገም ነበር። በንስሐ አለመግባታቸው ምክንያት ልቡ ይሰበር ነበር። በምሕረቱ፣ እርሱ መልሶ ሰጪው፣ ሕይወትንና ያለመሞትን ወደ ብርሃን ሊያመጣ የሚችለው እርሱ ብቻ መሆኑን አንድ ተጨማሪ ማስረጃ ለመስጠት አሰበ። ይህም ካህናቱ በስሕተት ሊተረጉሙት የማይችሉት ማስረጃ ሊሆን ነበር። ወደ ቢታንያ መሄዱን ያዘገዩበት ምክንያት ይህ ነበር። ይህ ከሁሉ የላቀ ተአምር፣ አልአዛርን ከሞት ማስነሣት፣ በሥራውና በመለኮታዊነቱ ላይ ባቀረበው መብት ላይ የእግዚአብሔርን ማህተም ሊያኖር ነበር።” The Desire of Ages, 528, 529.

ክርስቶስ አልዓዛርን ከማስነሣቱ በፊት ዘግይቶ ቆየ፤ አልዓዛርም የ“አክሊል ተአምር” ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ሥራ ላይ የተደረገው “ማህተም” ደግሞ ነበር። በዚያ ክፍል የዮናስ ምልክት ለአመንዝራና ለክፍ ትውልድ የተሰጠው ብቸኛው ምልክት ነው። የማህተም ሂደት የሚፈጸምበት ጊዜ እጅግ የተለየና የተወሰነ መሆኑን ማየት አስፈላጊ ነው። ጴጥሮስ ስሙ የተለወጠበትን እኛ የምንመለከተውን ክፍል ስንመለከት፣ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስ ሊገደል እንደሚገባው መግለጥ እንደ ጀመረ ያስረዳናል፤ ነገር ግን ማቴዎስ በመጨረሻው ቁጥር፣ “እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን

አዘዘቸው” ብሎ ይመዘግባል። ከዚያም በቀጣዩ ቁጥር፣ “ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ፣ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች እንዲሁም ከጳጳሮች ብዙ መከራ መቀበል፣ መገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን ከሙታን መነሣት እንዳለበት ለደቀ መዛሙርቱ ማሳየት ጀመረ” ብሎ ይመዘግባል።

ክፍሉ የሚጀምረው ኢየሱስ ሰዎች እርሱ ማን እንደሆነ ምን እንደሚሉ በመጠየቅ ሲሆን፣ ከዚያም ተከታይ ጥያቄ አቀረበ፤ ደቀ መዛሙርቱም እርሱ ማን እንደሆነ እነርሱ ምን እንደሚያስቡ ጠየቃቸው።

ኢየሱስም ወደ ቁሳርያ ፊልጶስ አገር ዳርቻ በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፡- እኔ የሰው ልጅ መሆኔን ሰዎች ማን ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፡- አንዳንዶች ዮሐንስ መጥምቁን ነህ ይላሉ፤ ሌሎችም ኤልያስን፤ ሌሎችም ኤርምያስን ወይም ከነቢያት አንዱን ይላሉ አሉት። እርሱም፡- እናንተስ እኔን ማን ነህ ትላላችሁ? አላቸው። ማቴዎስ 16፣ 13-15።

ዴጥሮስ ሲመልስ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ እና የሕያው እግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ያመለክታል። “ክርስቶስ” የሚለው ቃል ለዕብራይስጡ “መሲሕ” የሚለው ቃል የግሪክ ቃል ነው። ኢየሱስ ማን እንደሆነ ጥያቄውን ያነሣል፣ ደቀ መዛሙርቱንም እርሱ መሲሕ መሆኑን ወደ ማስተዋል ይመራቸዋል፤ ነገር ግን ወዲያውኑ ለማንም ሰው እንዳይነግሩ ያስታውቃቸዋል። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ፣ በማቴዎስ የመጨረሻ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ያሉትን ሃያ ሦስቱን የመንገድ ምልክቶች እንደሚፈጽም ማስተማር ጀመረ፤ ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር የተያያዙ እውነቶች በደረጃ በደረጃ መገለጥ የግድ ነበር።

እነዚህን መሲሐዊ ምልክቶች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

የሦስተኛው መልአክ የአልፋ ብርሃን

“በ1846 ዓ.ም. የበልግ ወቅት እኛ የመጽሐፍ ቅዱስን ሰንበት መጠበቅ ጀመርን፣ ማስተማርና መከላከልም ጀመርን። ትኩረቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ሰንበት የተመራው በዚያው ዓመት ቀደም ብዬ ወደ ኒው ቤድፎርድ፣ ማሳጅሴትስ፣ በጉብኝት ሄጄ ሳለሁ ነበር። በዚያ ቀደም ሲል የምጽአትን እምነት የተቀበለና በዚያ ሥራ ውስጥ በትጋት የሚሠራ ሽማግሌ ጆሴፍ ቤትስን አውቄያለሁ። ሽማግሌ ቢ. ሰንበትን ይጠብቅ ነበር፣ አስፈላጊነቱንም በጥብቅ ይገፋፋ ነበር። እኔ ግን አስፈላጊነቱን አልተሰማኝም ነበር፣ እናም ሽማግሌ ቢ. በአራተኛው ትእዛዝ ላይ ከሌሎቹ ዘጠኝ ይልቅ ብዙ በመቆየቱ ስህተት እንዳለበት አስቤ ነበር። ነገር ግን ጌታ ሰማያዊውን መቅደስ አሳየኝ። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሰማይ ተከፈተ፣ በስርዮት መክደኛ የተሸፈነችውም የእግዚአብሔር ታቦት ታየችኝ። ሁለት መላእክት በታቦቱ ሁለት ጫፎች፣ አንዱ በዚህ ዳር አንዱም በዚያ ዳር ቆመው ነበር፤ ክንፎቻቸውንም በስርዮት መክደኛው ላይ ዘርግተው ፈታቸውንም ወደ እርሱ አተረው ነበር። ከእኔ ጋር የነበረው መልአክ እነዚህ በእግዚአብሔር ጣት የተጻፈውን ቅዱስ ሕግ በአክብሮታዊ ፍርሃት እየተመለከቱ ያሉትን ሰማያዊ ሠራዊት ሁሉ እንደሚወክሉ ነገረኝ። ኢየሱስ የታቦቱን መክደኛ አነሣ፣ እኔም አሥርቱ ትእዛዛት የተጻፉባቸውን የድንጋይ ጽላቶች አየሁ። አሥሩን ትእዛዛት በማየቴ መካከል በትክክል በመሀል የነበረውን አራተኛውን ትእዛዝ በዙሪያው ለስላሳ የብርሃን ክብ ከቦት ሳየው በጣም ተደነቅሁ። መልአኩም እንዲህ አለ፡- ‘እርሱ ከአሥሩ ውስጥ ሰማያትንና ምድርን በእርሷም ውስጥ ያሉትን ሁሉ የፈጠረውን ሕያው አምላክ የሚገልጽ ብቸኛው ነው። የምድር መሠረቶች በተጣሉ ጊዜ የሰንበትም መሠረት ደግሞ በዚያን ጊዜ ተጣለ።” Testimonies, volume 1, 75.

የሦስተኛው መልአክ የአሜጋ ብርሃን

“ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ያላቸው በጽድቅ ፀሐይ ብርሃን ውስጥ ይመላለሳሉ። መንገዳቸውን በእግዚአብሔር ፊት በማበላሸት አዳኛቸውን አያዋርዱም። ሰማያዊ ብርሃን በእነርሱ ላይ ይበራል። የዚህ ምድር ታሪክ መደምደሚያ ሲቀርብ፣ ስለ ክርስቶስና ከእርሱ ጋር በተያያዙ ትንቢቶች ያላቸው እውቀት

እጅግ ይጨምራል። ከልጁ ጋር በአንድነት ስለሚኖሩ በእግዚአብሔር ፊት የማይለካ ክብር አላቸው። ለእነርሱ የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ የሚበልጥ ውበትና ተወዳጅነት አለው። አስፈላጊነቱን ያያሉ። እውነት ለእነርሱ ትገለጣለች። የሥጋ መዋሐድ ትምህርት በለስላሳ ብርሃን ተሸፍኖ ይታያል። ቅዱሳን መጻሕፍት ምስጢራትን ሁሉ የሚከፍትና አስቸጋሪ ነገሮችን ሁሉ የሚፈታ ቁልፍ መሆኑን ያያሉ። ብርሃኑን ለመቀበልና በብርሃኑ ለመመላለስ ፈቃደኞች ያልሆኑ የእግዚአብሔርነት ምስጢርን ሊረዱ አይችሉም፤ ነገር ግን መስቀሉን ተሸክመው ኢየሱስን ለመከተል ያልተዘገዩ በእግዚአብሔር ብርሃን ውስጥ ብርሃንን ያያሉ።” The Southern Watchman, April 4, 1905.